

sagelig bestod af Husmænd, men der var ogsaa en Del Gaardmænd i den. Det var en Forsamling, der bestod af Socialdemokrater, men der var mange Venstremænd i den (Modsigelse). Jo, der var, der var mange Venstremænd i denne Forsamling, og alle stemte de for Resolutionen. Naar det ærede Medlem Hr. Lillelund mener, at jeg er Fader til Resolutionen, ja, saa skal jeg villig indrømme, at jeg har skrevet den, men jeg har skrevet den paa Opfordring af de tilstedeværende for at give et samlet Udtryk for de Udtalelser, der var faldet, og Resolutionen bliver vel ikke daarligere, enten jeg eller en anden har skrevet den. Jeg er ikke sikker paa, om ikke den højtærede Ministers Meningsfæller var i Flertal indenfor Forsamlingen, jeg er tilbøjelig til at tro, de var det; men alle var enige om, at hvis man ikke greb ind fra Lovgivningsmagtens Side, vilde denne Form for Lovgivning fremme Jordspekulationen i en saadan Grad, at de billige Penge ikke vilde komme dem til gode, det var tilsigtet, de skulde komme til gode, men det vilde blive helt andre Borgere, der nød godt af Lovens Bestemmelser.

Den Resolution, der blev vedtaget paa Udstykningsforeningernes Møde i Aarhus, har jeg i alt Fald ingen Andel i; en forhenværende Landbrugsminister forbød mig en Gang at staa i Udstykningsforeningernes Bestyrelse, fordi dette ikke var tilladeligt, samtidig med at man var Amtskommissionsmedlem. Jeg var ikke til Stede, men jeg ved, at ogsaa dér var der en hel Del af det ærede Medlems Partifæller, og der er Grund til at antage, at den sidste Del af Resolutionen fik den Form, den fik, fordi det ærede Medlems Partifæller enkelte Steder har den samme Frygt for Spøgelse, som han selv har, og derfor, da de hørte, at Spørgsmaalet Ekspropriation blev nævnt, reagerede voldsomt; men de kunde ikke med deres bedste Villie undgaa at indrømme, at Jordlovene, som de laa, eller den Jordlovgivning, som eventuelt vilde komme, vilde fremme Spekulationen, og det blev fra alle Sider fremhævet, at hvis man ikke traadte op derimod, vilde de private Jordejere, de private Jordspekulanter og Bankerne — der i høj Grad er interesserede i, at Udstykningen kommer i Gang, fordi de har fremmet Jordspekulationen under Krigen og undertiden har sat saa store Kapitaler i Landejendomme, at det var vanskeligt for dem, hvis der ikke fra anden Side var rakt dem en Haand, at faa disse Kapitaler ind igen — da vilde disse Personer og Institutioner høste Fordelen, og de, hvem Jordlovgivningen skulde hjælpe,

vilde ikke blive hjulpet derigennem. Der staa i Slutningen af Resolutionen: „Dog ønsker man, at Lovgivningsmagten træffer Bestemmelser, der hindrer usund Prisstigning af Jord.“ Jeg vil da gerne spørge det ærede Medlem Hr. Lillelund, hvorledes han vil hindre en saadan usund Prisstigning af Jord. Alle føler, at den vil komme, det er ganske naturligt. Den vil uvægerlig fremkomme; naar Staten optræder som Millionopkøber, undgaar vi den ikke. Alle henvender sig til Rigsdagen og beder den om, at den ved denne Lovgivning, samtidig med at den tager Sigte paa at skaffe Jord, ogsaa tager Sigte paa den usunde Jordprisstigning, som er der, og som har været der, lige siden vi begyndte paa Jordlovgivningen af 1899.

Der er en Ting, jeg gerne vil have understreget lidt nærmere, og det er den Forskel, der er i Opfattelsen af de tidligere Husmandslove mellem det ærede Medlem Hr. Martin Hansen og mig og mellem den højtærede Minister og mig. Baade det ærede Medlem Hr. Martin Hansen og den højtærede Minister fastholder den Opfattelse, at Laaneværdien kun omfattede Jord og Bygninger, saaledes at man ved Siden af at eje Besætning og Avlsredskaber ogsaa skulde eje en Tiendedel af, hvad Jord og Bygninger kostede. Men denne Opfattelse er i fuldstændig Strid med hele den Jordlovgivning, vi har haft siden 1899. Den er i Strid med Loven af 1917 § 7, hvor der udtrykkelig staa, at Ejendommens Laaneværdi omfatter Jord, Bygninger og Besætning (*Martin Hansen*: Nej, det staa der ikke). Det ærede Medlem benægter, at dette staa i Lovens § 7, og jeg skal da med den højtærede Formands Tilladelse oplæse denne Paragraf. Det hedder dér: „Det skal derhos indeholde Oplysning om Jordloddens omtrentlige Størrelse og Beliggenhed og om, til hvilken Pris den kan faas til Købs, samt, forsaavidt Andrageren ikke i Forvejen ejer Bygninger, være ledsaget af Planer til Opførelse af de fornødne Bygninger og Meddelelse om, hvor stor en Kapital han mener, der vil medgaa til disses Opførelse, samt Overslag over Udgiften ved Anskaffelse af Besætning og Inventarium m. v. Den samlede Pris, som Ejendommen herefter vil komme til at staa vedkommende i (Ejendommens Laaneværdi overfor Statskassen), maa kun, hvor Egnens Jordpriser er særlig høje, overstige 10 000 Kr.“ o. s. v.

Men hvis det ærede Medlem endnu tvivler, vil jeg henvise til en Instruks, som samtlige Amtskommissioner har faaet, hvorefter de har at udføre Loven i Praxis;